

Şehit Md. Atikur Rahman

Doğum tarihi: 28 Şubat, 1990
Şehadet tarihi: 5 Ağustos, 2024
Bölge: Barishal
İlçe: বরিশাল

Kısa Biyografi

Meslek: Grafik Tasarımcısı

Şehadet yeri: Dhaka, Jatrabari Polis Karakolu önünde

Şehitlik Olayı ve Detayları

“Şehit olmak onun gerçek arzusu,

Kim kaybeder, ona söyle kim kaybeder.”

İşte Bangla metninin Türkçe çevirisi:

20. yüzyılın sonlarında Barisal bölgesinin uzak bir köyünde, ailenin yüzünü güldüren bir çocuk dünyaya geldi. İlk çocuk doğduğunda anne-babanın mutluluğu görülmeye değerdi. Fakir bir ailenin ilk çocuğuna Atikur Rahman adı verildi. Anne-baba büyük fedakârlıklarla Atikur'u büyüttü. Uzak köyde babası müezzinlik yapıyordu. Az maaşına rağmen büyük umutlarla üç çocuğunu okutmaya çalıştılar. Çocuk büyüyüp iyi bir insan olacak ve anne-babanın sıkıntısı azalacaktı.

Anne-babanın sıkıntısı biraz azaldı ancak bu uzun sürmedi; hainler tarafından evlatlarının kalbi kurşunla delindiğinde, anne-babanın hayalleri de paramparça oldu.

İnsan kılığındaki canavarların saldırısıyla binlerce anne-babanın hayalleri gözyaşı ve acı olarak dipsiz bir kuyuda kayboldu.

Ailenin Ekonomik Durumu

Fakir ailenin tek gelir getiren kişisi Atikur Rahmandı. 28 yaşındayken kendi kuzenlerinden Mahua Begum ile evlendi. Geçimini sağlamak için başkent Dakka'ya taşındı. Eşiyle birlikte küçük bir ev kiraladı ve günlük bir gazetede grafik tasarımcı olarak çalışarak küçük bir aile geçimini sağladı. Bu kadar yokluk ve zorluk içinde bile anne-babasına karşı sorumluluğunu unutmuyordu. Kendi ailesinin masraflarını karşılarken köydeki anne-babasına da düzenli olarak para gönderiyordu. Şehit Atikur Rahman'ın bir erkek ve bir kız çocuğu vardı.

Oğlunun yaşı 4.5, kızının yaşı 2.5'tu. Ailenin geçim yükü tamamen Atikur'un üzerindeydi. Bu yüzden şehit olduktan sonra eşi Mahua Begum çok çaresiz kaldı. Atikur'un eşi Mahua Begum'un babasının ailesi de maddi olarak çok zor durumdaydı. Atikur'un vefatından sonra eşine akrabalarından pek destek gelmedi. Ayrıca yoksulluk nedeniyle Atikur'un anne-babası da gelin ve torunların sorumluluğunu almak istemedi.

Şehit Atikur'un eşi ve çocukları şu anda şehidin kayınvalidesinin evinde kalmaktadır.

Olayın Arka Planı

Şehit Atikur her gün cep telefonundan Dakka Üniversitesi'nde başlayan eşitsizliğe karşı öğrenci hareketi haberlerini izliyordu. Hareket halindeki öğrencilerin büyük cesaretini görünce Atikur da katılmak istedi. İş bulmak onun için en büyük hedef olmasa da yıllardır devam eden zorba yönetimin bu adaletsizliğini kabul edemiyordu. Bu nedenle eşine haber vermeden, anne-babasına söylemeden gizlice harekete katılıyordu. Ofis saati öğlen olup sabah vardiyasında çalıştıktan sonra eve dönmeden hareketlere katılıyordu. Evde ailesini arayıp katıldığı eylemlerden bahsediyordu. Akrabalarına da hareketin önemini anlatıyordu.

Son olarak, 5 Ağustos'ta öğrenci ve halk büyük zafer yürüyüşü için yollara döküldüğünde, Atikur kendini tutamadı. Jatrabari polis karakolunu kuşatmaya gitti. Binlerce öğrenci ve halkın coşkusuyla gerçekleşen zafer yürüyüşünde polis kuvvetleri beklenmedik bir şekilde saldırdı ve ateş açtı. Polislerin bu ani saldırısı coşkulu yürüyüşü acı ve kargaşaya çevirdi. Jatrabari bölgesi savaş alanına döndü. Atikur Rahman'ın kafasına ölümcül bir kurşun isabet etti. Kurşun kafatasını paramparça etti. Kan fışkırdı, kan kırmızı toprakları boyadı. Kısa süre sonra Atikur olay yerinde şehit oldu. Olay yerinden eşiyle telefonla konuşup durumu bildirdi, eşi defalarca baygınlık geçirdi. Atikur'un cenazesi hastaneye götürülüp resmi işlemler tamamlandı.

Eşitsizliğe Karşı Toplumsal Mücadelede

Atikur Rahman'ın şehit bedeni arkadaşları tarafından köyüne götürüldü. Yaşlı anne-babası defalarca bayıldı. Kanla kaplı bedeni gören eşi neredeyse deliriyordu. Bölge halkının katılımıyla cenaze namazı kılındı ve Atikur köy mezarlığına defnedildi.

Şehidin Yakınlarının Anıları:

Baba:

Atikur benim ilk evladımdı. Çocukluğundan beri çok nazik, saygılı ve namazına düşküncüydü. Evde olduğu sürece hep benimle birlikte namaz kılardı. Bir babanın evladının cenazesinin yükünün ne kadar ağır olduğunu, evladı olmayan başka hiç kimse anlayamaz. Eşi ve çocuklarıyla Dakka'da yaşamasına rağmen her gün bizim halimizi hatırlamızı sorardı.

Şehidin Annesi:

İlk kez anne olduğum çocuktu Atikur. Onun anılarını nasıl unutabilirim? Gözyaşlarım kurudu ama evlat acısını unutamadım. Evlat acısı her an peşimi bırakmaz. O, biz anne-babaların hakkını asla inkâr etmedi. Allah(c.c) evladımı şehit olarak kabul edip cennet-i firdavsta yüksek makamlar versin, dua ediyorum.

Şehidin Eşi:

Beş yıl süren evliliğimizde hiç kocamın bana saygısızlık ettiği ya da aramızda tartışma yaşandığı olmadı. Çok güzel bir evlilik hayatımız vardı. Babam vefat etti, yıllar önce. Babamı kaybettikten sonra hayat arkadaşımı aynı zamanda koruyucum olarak buldum. Kocam olmadan iki küçük çocuğumla nasıl yol alabilirim? Gözyaşlarım ve içimdeki acı hiç bitmedi. Ölünceye kadar bu acıyla yaşamam gerekecek. Dört ve iki yaşında iki çocuğum var. Ölümün ne olduğunu onlar anlamıyor. Babaları ne zaman dönecek diye sürekli soruyorlar, ben ise sadece başımı örtüp ağlıyorum. Etrafım karanlık. Ne yapacağımı, kocamın bıraktığı çocukların sorumluluğunu nasıl üstleneceğimi bilemiyorum. Ona dair binlerce anım var, nasıl anlatabilirim? Allah(c.c) bana çok iyi bir eş verdi ama onunla çok az zaman geçirebildim. Toplumumuzda dul bir kadının ne kadar ihmal edildiğini anlatmaya gerek yok. Tek dileğim gerçek suçluların hak ettikleri cezayı almaları ve başka hiçbir kadının böyle bir dul kalmaması.

Şehidin Teyzesi:

Yeğenim çok iyi bir çocuktu. Bizi çok sever, sayardı. Sürekli arar, halimizi hatırlamızı sorardı.

Şehidin Dayısı Md. Ishak'ın Yorumu:

Her gün bizi arardı, halimizi sorardı. Beni dikkatli olmam konusunda uyarırdı. Allah(c.c) ona cennette yüksek makamlar versin.

Arkadaş:

Atik çok iyi bir çocuktu. Arkadaş çevresinde çok nazik ve akıllıydı. Güzel tavsiyeler verirdi. Her türlü tehlikede ya da riskli durumda çabucak çözüm üretirdi.

Destek Önerileri:

- Şehidin eşine bir iş imkânı sağlanabilir.
- Barınma ihtiyacı var.
- Şehidin çocuklarının geçimi için destek sağlanabilir.

Şehidin Kişisel Profili

Tam Adı: Md. Atikur Rahman
Doğum Tarihi: 18/02/1990
Meslek: Grafik Tasarımcı
Adres: Köy: Ghunnabama, Birim: Barjalia, İlçe: Hizla, Bölge: Barisal
Baba Adı: Md. Nasir Uddin, Yaş: 62, Meslek: Köy camisinin müezzini
Anne Adı: Nurjaha Begum, Yaş: 50, Meslek: Ev Hanımı
Olay Yeri: Jatrabari Karakolunun önü
Saldırgan: Polis
Şehit Olma Tarihi ve Saati: 05/08/2024, saat 14:30
Ölüm Tarihi: 05/08/2024
Mezar Yeri: Hizla ilçesi, Barjalia, Ghoner Hat Dewan Badi mezarlığı

Kuran-ı Kerim Ayeti

Allah yolunda öldürülenlere ölü demeyin; bilakis onlar diridirler, fakat siz farkında değilsiniz. (Bakara 2:154)

Hadis-i Şerif

Şehit, cennette yetmiş akrasına şefaate edebilir. (Sunan Abu Dawud 2520)

Dua sayısı: 0

Şehit Anı Fotoğraf Galerisi

